



ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ



«Ο κήπος της Αμαλίας»... και «Η κατάλυση του χρόνου»

Ο ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΙΝΤΖΕΜΠΕΛΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ
5 + 1 ΒΙΒΛΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

01 «ΠΟΥ ΖΕΙ Ο ΛΥΚΟΣ;»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ:

ΡΕΑ ΓΑΛΛΑΝΑΚΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Το «Πού ζει ο λύκος», εκδόσεις Καστανιώτη, εξαντλημένο από δεκαετίες, επανακρίνεται ακριβώς πενήντα χρόνια από το εμβληματικό 1974. Ισορροπεί πάνω στη λεπτή, σχεδόν αόρατη γραμμή που, θέλοντας και μη, χαράσσεται με το κλείσιμο μιας πεντηκονταετίας. Το λογοτεχνικό κείμενο παραμένει ακριβώς το ίδιο, με τον τρόπο έκφρασης που είχε τότε προχωρώντας ακάθεκτα προς τον αφηγηματικό λόγο. Όπως λέει η συγγραφέας, «...ένα προσωπικό υστερόγραφο ιχνηλατεί τη συμμετοχή μου στα γεγονότα που έζησα - στην Ιστορία με άλλα λόγια, καθώς αυτονομείται πλέον από το βίωμα, ξεκινείται από τους περισσότερους, μα συνεχίζει να απαιτεί την ενσυναίσθηση, την ταπεινοφροσύνη, την περίσκεψή μας. Όπως έζησα, λοιπόν, τα πάντα μαζί με τις παρέες - τις μακρινές, μα εσαεί παρούσες».



02 «ΓΚΟΥΤΛΑΝΤ, Ο ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΚΛΑΟΥΣ ΚΑΙ Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ:

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΚΟΥΝΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΟΛΙΣ

Ο Γουσταύος Κλάους είναι Βαυαρός έμπορος, που έρχεται στην Πάτρα και δημιουργεί την οινοποιία «Αχαΐα». Η γυνωστή σήμερα ως «Achaia Clauss» πρωταγωνιστεί με τα κρασιά της, από τις καλές εταιρίες του 20ού αιώνα και συνεχίζει στον 21ο αιώνα με το «Castro Clauss». Ο Φραντσέσκο Μάλλια, μετανάστης από τη Μάλτα, είναι το δεξί χέρι του Γουσταύου, ο πρώτος άποικος στην Colonie. Η Colonie είναι η πολυεθνική κοινότητα των εργαζομένων στην οινοποιία, με τις οικογένειές τους (Γερμανοί, Έλληνες, Ιταλοί, Μολταέζοι), στην οποία ο Κλάους δίνει το όνομα Gutland. Ο Γιάκομπ Κλάιφφελ, Γερμανός, είναι ο πρώτος οινολόγος, ίσως ο δημιουργός της γλυκιάς Μαυροδάφνης. Η Αθηναία Θωμάϊδα Καρπούνη

είναι η σύζυγος του Κλάους. Αυτοί είναι μερικοί από τους ήρωες που κατοικούν στην Γκούτλαντ. Μια μεγάλη αφήγηση, που καλύπτει περισσότερο από έναν αιώνα, από το 1835 έως το 1949. Ο συγγραφέας δημιουργεί μέσα από τη γραφή μικρόκοσμους, άγνωστους και απρόοπτους, ανασυστίνει ακόμη και το φυσικό τοπίο, δίνει χρώμα και βάθος στην καθημερινή ζωή, υπερβαίνει τα στερεότυπα και ρίχνει φως σε αθέατες περιοχές, εκεί όπου δεν φτάνει ποτέ η μεγάλη ιστορία. Το κρασί και το αμπέλι είναι, βέβαια, οι πανταχού παρόντες πρωταγωνιστές.

έθνος δεν μπορούν να χωρέσουν όλοι όσοι το αγάπησαν; 1837, Πειραιάς. Ο εικοσιδύαχρονο βασιλιάς Οθωνας επιστρέφει στη χώρα νιόπαντρος. Η πρώτη βασίλισσα της Ελλάδας λέγεται Αμαλία και είναι μια δεκαεννιάχρονη Γερμανίδα δούκισσα. Μοναδικό της χρέος και αποστολή, να φέρει στον κόσμο έναν διάδοχο. Η Αμαλία το κάνει όλα με πάθος

και πείσμα. Αγαπά τον άντρα της, την Ελλάδα και τον παράξενο στα μάτια της λαό της. Εξοικειώνεται με πολλά, βιώνοντας τις εντυπωσιακές αντιφάσεις μιας χώρας που ψάχνει την ταυτότητά της, αλλά υπάρχουν και πράγματα που δεν θα τα καταλάβει ποτέ. Γνωρίζει από κοντά τους μικρούς και μεγάλους πρωταγωνιστές του Αγώνα και της πολιτικής του 19ου αιώνα

και αναμειγνύεται ενεργά στη διοίκηση του νέου κράτους. Αντέχει σωματικά βασανιστήρια για την ατεκνία της και αντιστέκεται στις προβολές, αντιστέκεται όμως και στα συναρπαστικά νέα ρεύματα δημοκρατίας που φυσούν ολόγυρά της. Καταφύγιό της, το μοναδικό πράγμα που μεγάλωσε με τα χέρια της, ο κήπος της, που έμελλε να γίνει μια μέρα εθνικός.

03 «Ο ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΛΙΑΣ»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ:

ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΑΤΑΚΗ

Κρύβομαι στον κήπο μου και κοιτάζω τις κορυφές των δέντρων - πόσο ψηλά φτάνουν πια. Θα 'ρθει μια μέρα ίσως που θα γίνει «εθνικός». Μακάρι. Αλλά εγώ πού θα είμαι; Γιατί σε ένα



**04 «ΤΕΛΕΣΗ»
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ:**

ΦΩΤΗΣ ΔΟΥΣΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΝΗΣΟΣ

Ενας νεαρός ηθοποιός πραγματοποιεί το όνειρο της ζωής του όταν καταφέρνει να προσληφθεί σε μια πολύ σημαντική παραγωγή. Όμως τα πράγματα ζορίζουν, γιατί πρέπει να παίξει φορώντας θεατρική μάσκα και του είναι αδύνατον να «βγάλει» το ρόλο. Σε κατάσταση κρίσης αποφασίζει να κολλήσει τη μάσκα πάνω στο πρόσωπό του με ισχυρές κόλλες, πιστεύοντας ότι σε κάνα δυο μέρες οι κόλλες θα ξεθυμάνουν. Ωστόσο, η μάσκα δεν πέφτει... Η Τέλεση του Φώτη Δούσου μάς μεταφέρει στον μαγικό κόσμο του θεάτρου, στα άδυτα μια πρόβας και στις ψυχολογικές περιπέτειες που θα υποστεί ένας νεαρός ηθοποιός στην προσπάθειά του να υλοποιήσει τα όνειρά του. Δημιουργία και αυτοκαταστροφή, σχέσεις εξουσίας, ιστορίες λεκτικής/σωματικής κακοποίησης συνθέτουν ένα θρίλερ αγωνίας μιας εποχής, που τα πρόσωπα και συμπεριφορές κρύβονται πίσω από «προσωπεία». Και όπως λέει ο André Berthiaume, «όλοι φοράμε μάσκες και έρχεται η στιγμή που δεν μπορούμε να τις βγάλουμε χωρίς να ξεκολλήσουμε μαζί τους και το δέρμα μας». Ένα ψυχολογικό θρίλερ για τις δυνάμεις της δημιουργίας και της καταστροφής που κρύβουμε μέσα μας.



**05 «Η ΚΑΤΑΛΥΣΗ
ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ»**

ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΛΜΠΑΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΝΗΣΟΣ

Η υπόθεση του μυθιστορήματος διαδραματίζεται σε μια πόλη της Τσεχοσλοβακίας, την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ηρωας του βιβλίου είναι ένα Εβραϊόπουλο, ο Γίισουα, που από τύχη θα γλιτώσει από

τη μοίρα των υπόλοιπων Εβραίων, βρίσκοντας καταφύγιο σε μια σοφίτα, που είναι ολόκληρη μια βιβλιοθήκη, ενός παλιού επαναστάτη, με χιλιάδες βιβλία. Εκεί θα περάσει το υπόλοιπο του πολέμου, παρά με αμέτρητα βιβλία, διαβάζοντας ασταμάτητα και μπολιάζοντας το πνεύμα του από το πλήθος των αναγνώσμάτων. Με ορμη-

τήριο τη σοφία και με δύο φίλους του, ως αποστόλους, κοινωνεί στους νέους της πόλης τις ανατρεπτικές του ιδέες που τα τόσα αναγνώσματα του εμφύσησαν, σπέρνοντας το σπόρο της ανυπακοής, προσκαλώντας τους να εποικίσουν την πραγματικότητα με μυριάδες παράφορους οραματισμούς, δίνοντας μορφή και περιεχόμενο στην ουτοπία.

Ο Μιχάλης Αλμπάτης στο νέο του μυθιστόρημα παντρεύει τα ιστορικά γεγονότα με τη μυθοπλασία και, μέσω της ιστορίας ενός αγοριού που βίαια ενηλικιώνεται, θέλει να αναδείξει την υπέρτατη αξία της γνώσης. Μας μιλά για την καθοριστική σημασία της ανάγνωσης των βιβλίων στη διαμόρφωση των ιδεών και ενδεχομένως των ανατροπών. Η κατάλυση του χρόνου είναι μια διαρκής υπενθύμιση πως το πνεύμα και η ψυχή δεν φυλακίζονται ποτέ.

κά μετρημένων και δεξιοτεχνικά οριοθετημένων πάνω στη λευκή σελίδα, μια πραγματική άσκηση ύφους λιτότητας. Γεμάτης, όμως, ψυχικό φορτίο και σκεπτικισμό. Γιατί στους στίχους της Τολιά η μόνη γνώση που αποκτούν οι ήρωες των ποιημάτων της στην περιδιάβασή τους στο χρόνο είναι η διαπίστωση πως όλοι ασυνείδητα γινόμαστε θύματα των αισθήσεών μας... Έτσι, όπως για να φτιάξεις ένα αριστοτεχνικό οριγκάμι δεν μπορείς να παρεκκλίνεις ούτε σε μια κίνηση διπλώματος του χαρτιού, έτσι και η Τολιά στα ποιήματά της είναι σαν να μετρά με τον χάρκα τα εκφραστικά της μέσα. Κάποιες φορές μάλιστα συνομιλεί μαζί τους: «Μη μας εκβιάζει, μου είπαν με θυμό οι λέξεις. Εμείς θα διαλέξουμε τη στιγμή να γίνουμε ποίημα...». Ή κάπου άλλου θα γράψει: «Έχουν πολλά πρόσωπα οι λέξεις. Άλλοτε γίνονται πλεύσιμα. Αμέριμνες αρμενίζουν. Μα όταν αγριεύει ο καιρός γίνονται σήματα κινδύνου». ■



**06 «ΗΜΙΤΕΛΗΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ»**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ:
ΙΟΥΛΙΑ ΤΟΛΙΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΣΤΟΧΑΣΤΗΣ

Η Ιουλία Τολιά συνεχίζει να σκαρώνει στίχους με την επιμονή και την ευλάβεια ενός ακάματου ανασκαφέα, που με την αρχαιολογική σκαπάνη του φέρνει μέσα από τη σκόνη στο φως, αντί για θραύσματα ιστορίας, θραύσματα λέξεων. Λέξεων τόσο προσεκτι-